

- uznano, że pomimo swojego nastawienia na rynek ogólnoeuropejski i siły gospodarczej przedsiębiorstwo E.ON nie jest potencjalnym znaczącym konkurentem dla przedsiębiorstwa ENDESA na hiszpańskich rynkach produkcji elektryczności i zaopatrzenia w gaz,
- stwierdzono, że poprzez to przedsięwzięcie nie zostanie wzmocnione przedsiębiorstwo dominujące na rynku niemieckim i że zniknięcie z tego rynku przedsiębiorstwa ENDESA, które niedawno się na nim pojawiło, nie zmieni sytuacji w zakresie konkurencji.

Wreszcie, skarżąca podnosi naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów prawnych.

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: hiszpański graficzny znak towarowy „Presto” dla towarów należących do klas 9 i 42.

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego.

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania.

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na to, że ryzyko pomylenia konkurujących ze sobą znaków nie występuje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, str. 1)

Skarga wniesiona w dniu 31 lipca 2006 r. — NewSoft Technology Corporation przeciwko OHIM — SOFT (Presto! BizCard Reader)

(Sprawa T-205/06)

(2006/C 237/18)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: NewSoft Technology Corporation (Taipei, Tajwan) (*Przedstawiciel:* adwokat Dirksen-Schwanenland)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikami postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: SOFT, S.A.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie R 601/2005, doręczonej skarżącej w dniu 30 maja 2006 r.;
- oddalenie wniosku o unieważnienie rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 002625457 „Presto! BizCard Reader”, złożonego przez Soft, S.A., Hiszpania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: słowny znak towarowy „Presto! BizCard Reader” dla towarów i usług należących do klas 9, 16 i 42 (wspólnotowy znak towarowy nr 2625457).

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: skarżąca.

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: SOFT, S.A.

Skarga wniesiona w dniu 11 sierpnia 2006 r. — Bowland Dairy Products przeciwko Komisji

(Sprawa T-212/06)

(2006/C 237/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bowland Dairy Products Limited (Nelson, Zjednoczone Królestwo) (reprezentowana przez: J. Milligana, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej odszkodowania w kwocie równej szkodzie, jaką poniosła ona wskutek wydania zaskarżonej decyzji, wraz z odsetkami;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich zawartej w wiadomości elektronicznej do UK Foods Agency z dnia 20 lipca 2006 r., przekierowanej do skarżącej w dniu 21 lipca 2006 r., w sprawie uzależnienia od spełnienia określonych przez Komisję warunków przekazania w ramach systemu wczesnego ostrzegania ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. (Dz.U. L 31, str. 1) uzupełniającej informacji o zgodzie Food Security Agency (FSA) na wprowadzenie do obrotu twarogu produkowanego przez skarżącą.

Skarżąca twierdzi, że Komisja nie miała prawa uzależniać od spełnienia określonych warunków przekazania uzupełniającej informacji przygotowanej przez właściwy organ krajowy w trybie art. 50 rozporządzenia nr 178/2002.

Ponadto skarżąca twierdzi, że określając te warunki Komisja błędnie zinterpretowała obowiązujące rozporządzenia, zarówno w odniesieniu do mleka zawierającego antybiotyki, jak do serwatki.

Skarga wniesiona w dniu 17 sierpnia 2006 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko Komisji

(Sprawa T-214/06)

(2006/C 237/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Imperial Chemical Industries plc (ICI) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: D. Anderson, QC, adwokaci H. Rosenblatt i B. Lebrun oraz W. Turner i S. Berwick, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności art. 2 lit. c) zaskarżonej decyzji lub ewentualnie
- zmiana art. 2 lit. c) zaskarżonej decyzji poprzez obniżenie grzywny nałożonej na ICI oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 2098 wersja ostateczna z dnia 31 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.645 — Metakrylany, w której Komisja uznała, że skarżąca naruszyła art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uczestnicząc w porozumieniach, decyzjach i uzgodnionych praktykach, polegających na dyskusjach w sprawie cen; zawieraniu, wprowadzaniu w życie i nadzorowaniu porozumień cenowych w formie podwyżek cen lub przynajmniej stabilizowania istniejących poziomów cen, dyskusjach w sprawie wprowadzenia dodatkowych kosztów usług dla klientów, wymianie ważnych pod względem handlowym i poufnych informacji dotyczących rynku i/lub przedsiębiorstw oraz uczestnicząc w

regularnych spotkaniach i utrzymując innego rodzaju kontakty w celu ułatwienia naruszenia

W pierwszej kolejności skarżąca podnosi, że Komisja nie spełniła ciężącego na niej na podstawie art. 2 rozporządzenia Rady nr 1/2003⁽¹⁾ obowiązku przedstawienia dowodów w odniesieniu do naruszenia dotyczącego mieszanek odlewniczych polimetakrylanu metylu, ponieważ swoje stwierdzenie o uczestnictwie skarżącej w kartelu oparła na niektórych fragmentach wniosków o zwolnienie i obniżenie grzywnien, które nie były poparte żadnymi dowodami i były sprzeczne w istotnych punktach, ponieważ dotyczyły mieszanek odlewniczych polimetakrylanu metylu oraz okresu, w którym skarżąca prowadziła działalność związaną z akrylanami. Skarżąca podnosi, że przedstawiony przez Komisję materiał dowodowy nie jest wystarczający do spełnienia ciężącego na niej obowiązku poparcia każdego stwierdzenia naruszenia niezbitymi i wiarygodnymi dowodami.

W drugiej kolejności skarżąca stwierdza, że Komisja nie uzasadniła elementu wagi naruszenia w ramach obliczania kwoty grzywny, przez co naruszyła art. 253 WE.

Skarżąca podnosi po trzecie, że Komisja naruszyła prawo, traktując skarżącą oraz spółkę Lucite jako podmioty konkurencyjne, nie zaś kolejnych uczestników zarzucanego naruszenia, przez co jego wpływ na konkurencję został uwzględniony dwukrotnie. Zdaniem skarżącej, skutkiem tego było nałożenie na skarżącą oraz spółkę Lucite wyższej końcowej kwoty grzywny tylko z powodu tego, że nastąpiły zmiany własnościowe w ramach spornej działalności.

Skarżąca stwierdza po czwarte, że Komisja zastosowała błędne kryterium w celu zastosowania względem niej podwyżki grzywny w celach odstraszących, ponieważ oparła się ona wyłącznie na obrotach skarżącej i nie rozważyła czynników stanowiących o jej możliwościach gospodarczych. Skarżąca utrzymuje ponadto, że wspomniana podwyżka jest nieproporcjonalna w stosunku do tej zastosowanej względem drugiej strony kartelu.

Po piąte skarżąca twierdzi, że Komisja niesłusznie odmówiła jej skorzystania z możliwości obniżenia grzywny w zamian za współpracę świadczoną poza zakresem komunikatu w sprawie współpracy⁽²⁾. Skarżąca jest zdania, że dowody dobrowolnie dostarczone Komisji istotnie zwiększają wartość dowodów w rozumieniu wspomnianego komunikatu w sprawie współpracy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 2003, str. 1).

⁽²⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszania grzywnien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).